

nagyon együgyűeknek képzeli olvasóit, ha felteszi rólok, hogy ily badarságot elhithet velök.

De nemcsak buta, hanem következtelen és feledékeny is egyszermind a deákpárt második gyermek-ségére jutott hivatalos lapja. Százszor felhozta, hogy velünk az ámitás ösvényén nem versenyezhet, mert mi olyan aranyhegyféleket igérünk választóinknak, melyeket a mi viszonyaink közt beváltani nem lehet.

Midőn ezen vádat emelte ellenünk, azt hiszem, hogy nem Arkansás vad almáit, bogyoit s bivalybőreit értette, hanem szerinte utópiákat, szép álmokat, melyek elérhetetlenek. Ennélfogva bennünket nagyon is előrehaladottnak tekintett a civilisatio ösvényén, melynek arany almái, tündér kertei nem ezen romlott kor számára teremnek, — honnan van az, hogy most azon állításával ellenkezőleg világtól elmaradt veresbőrű indiánok szerepében mutat be olvasóinak?

Ily következtelenek s ily feledékenyek egytől-egyig a politikai renegatok s azért nem ad az okos ember szavokra semmit.

Még 1861-ben a „Napló“ is az általa halálra ítélt indiánokhoz számította magát, egész indignációval utasította vissza a Kovács Lajos és Zichy Antal cikkeket, melyekben a közönség terrore és kovászja volt letéve, kimondván, hogy ily cikkek közlésével lapját nem compromittálja.

E lap bőlese és profétája még 1861-ben a mi pártunk álláspontján állott, követelte a 48-ki alkotmány minden lealkuvás nélküli visszaállítását s kész volt inkább megszakítani az egyezkedés fonálát, mint engedni. Mi isten csodájánál fogva lett ez elv, ez álláspont rosabbá az által, hogy Deák Ferencz elvét megtagadva Lustkandel nyomába lépett, kit két évvel az előtt élesen megtámadott?

Kishitűek, léha doctrinerek, az ó-conservatívek, ultramontánok, sehonnai úzók, hivatalvadászok, a Bach-huszárokkal muszkavezetőkkel s pozsonyi coblen-czistákkal kezelt fogva alapították meg 1865-ben a deákpártot, minden szemét, mi az abszolutizmus 17 rémes éve alatt rakásra gyűlt, az egyezkedési ártól hajtra egy tömegre tömörült.

Igy elemekből áll a deákpárt, mondhatom diszes compania, büszkék lehetnek egymásra. Ezen diszes consortium a „Napló“ szerint a civilisatio dicső bajnoka, bizonyosan azon tapasztalás nyomán mondja ezt, hogy trágyadombon leggazdagabb a vegetatio. Ezek azon cultur-óriások, kik előtt pártunknak pusztulni kell, mint a kik ily elemmel ily nagy nevekkel nem díszkedhetünk.

Majd kifejtettem a keleti vasutársulat derék igazgatótanácsosait, pedig kár lett volna őket kihagyni a „fársaságból“.

Féltre az utból ti Kossuthok, félre Vukovicsok, Szermerék stb. elhunyt mártymai a dicső védelmi csatának, félre ti névtelen félistenek, babérkoszorúzott honvédek a 48. és 49. nagy korszaknak, e földön, mit véretek öntözött, nektek nincs helyetek, félre veletek s emeljetek alázatosan kalapot a muszkavezetők előtt, kiket a deákpárt gazdag nyugdíjak felajánlása által erkölcsi elismerésben részesített, míg a lázadó honvédektől azt megtagadva, őket megalázó alamizsnára utalta.

Hogy itt egyik elemnek a kettő közül pusztulni kell, az kétszer kettő négy, mert a sötétség és világosság egymást kizárják.

El kell pusztulni a politikai jezsuitáknak, a teoriákon rágódó doctrinereknek, mert nyolcz évi uralmukkal megmutatták, hogy tőlök jót és üdvöst ne várjon a baba sem anyagi sem szellemi tekintetben. S míg egyrészt törvényhozás és kormányzatra tehetetleneknek mutatták be magokat, még e mellett S. Ernő barátom találó megjegyzése szerint a tiz parancsolatot sem tartották meg.

El kell pusztulni az ultramontánoknak, a lelkiismeretlen úzereknek, a muszkavezetőknek Bach- és Schmerling-huszároknak; mielőtt építeni akar az ember, a szemetet kell először is az utból elhárítani.

Ezen elemekből áll a deákpárt, ez elemek csak sötétben csak zavarosban működhetnek, a szabadság első derengő sugára előtt mint éji kísérteteknek pusztulni kell s visszatérni oduikba, honnan a nagy katasztrófák után elősompolyogtak. Nekik nincsen szerepök s helyök a civilisatio ösvényén. Nyolcz évi működésükkel bebizonyították, hogy csak rombolni tudnak nem építeni, romlást s corruptiót terjesztetni s nem a haladást s civilisatiót előmozdítani.

A „Napló“ mellett a „P. Lloyd“ is kegyes volt ez alkalommal rólunk tudomást venni s hivatalos minőségben bennünket gunynyal és piszokkal illetni. Ő vele röviden fogok végezni.

Ezen német lap a kormány másik félhivatalos közlönye és kegyeltje. És ez így van jól, úzerkedő kormányunk úzerkedő félhivatalos lap felel meg.

Hivatását lelkiismeretesen betölti az úzerlap, természetesen, mert hasznát látja s előtte a rebach az első.

Göröcsösen védi pártja s a kormány minden kihágásait s egyszermind hü terjesztője a germanisationnak. Már csak ezért is érdemes a közönséges kormány pártolására.

A mint tudva van, e lap szerkesztője, ki oly sebes futamokat teti a meggyőződés scáláján, a keleti vasutársulat egyik igazgató tanácsosa, azon társulaté, mely Waring nagyszerű műtétele által 17 millióig fosztotta ki a részvényeseket s terhelte meg az államot.

Először jó lesz tisztázni magát a tisztelt urnak, mielőtt másokat s nála mindenestre érdemesebbeket piszkolna, gunyolna s egy hazafias magyar párt felett ítéletet mondana.

Neki és hozzá hasonló társainak ép úgy nincs érzelme pártunk hazafias törekvéséről, mint madame Dubarrynak a nőerényekről.

Azok, kiknek érdekeit e lap képviseli, másutt, még független országokban is a corruptio tényezői, úgy hogy Draper szerint azon romlottságnak, mely a világot elárasztással fenyegeti, fele részben legalább ők az okai. mert a hazafias Lafyiteok másutt is ritka madarak, nálunk kétszeresen káros ezek gescheftelése; mert itt azonkívül a germanizatio terjesztői is.

Ezen vándormadarak 25 év óta Magyarországot Kaliforniának tekintik s a modern barbar fajt Nyugat-India őslakóinak, kiket a börze embereinek, ezen praktikus férfiaknak büntetlenül ki lehet fosztani.

A Waring-féle úzerek különösen 8 év óta a közönségi boldogság mindent megnyert korszakában seregestől földülnek ide, mint valami gazdátlan szigetre, hogy az alkotmányos anarchiát felhasználva, mint ügyes pókok halóba kerítsék a buta legyeket.

Nyolcz év óta úzik e manipulatio s mint éhes hernyók rágták le a nekik tápot és árnyékot adó fa lombjait, hogy miután felhízak, mint selyempillék, vagy jobban mondva mint falánk sáskák, letarolva minden megehető, felszedjék sátorfájukat s itt felhívva idegen országokba vándoroljanak hogy élvezzék fosztogatásuk gazdag gyümölcsét.

Nagyon fel tudom fogni az úzerlap pártunk elleni berzenkedését, tudják ezen jó madarak, hogy valódi szabadság és alkotmányosság mellett ily Waring-féle manipulatio nem történhet meg. Hogy pártunkat gunyolja, az természetes, de az is természetes, hogy az idegen érdekeknek szolgáló lapot ott, hol hazafiságról, civilizációról van szó, illetékes bírónak el nem ismerhetjük, huzza meg magát, míg a számolás órája el nem következik, s nyugodjon vasuti igazgató tanácsosi babérain.

A deákpárti szent szövetség ezen civilizáló consortium harmadik félhivatalos lapja, egy bohóc lap: gróf Andrassy avatta fel hivatalos lappá, nem volna kiegészítve a doctrinairé és úzerek szövetsége, ha e nemes társban hü fegyvertársat nem biztosítottak volna magunknak. Mindenesetre ily farsangi pártnak egy bohóc lapra égető szüksége van.

Ezen harmadik szövetséges a butaságot képviseli a pártban, mert butaság kellett hozzá, hogy mint Szt. Domingo négerjei, vagy Delamerika indiánjai kivágják a fát gyümölcseért, hogy könnyebben hozzájuthassanak. Ezen műtétet vitték keresztül nálunk a néger civilizatio ezen keleti apostolai.

Mi kárhoztattuk a kiegyezés ily átkos modorban létre hozását, megjósoltuk a veszélyt, mely annak nyomán a nemzetre háromol. Gunyosan utasították vissza hazafias aggályainkat a közönségi fanatikus apostolai.

Anyagi jólétet s nemzetiségünk biztosítását tették kilátásba a feladott nemzeti jogokért. Hol az anyagi jólét? hol van nemzetiségünk biztosítása?

Koldusok vagyunk a rozg kormányzat, s rozg rendszer következtében, hitelünk elveszett, s a nagy adó mellett az egyenes adó alig fedezi a felhalmozott adósságok kamatját. S most oda jutottunk a mindent megnyert boldogság nyolczadik évében, hogy a deákpárt jelentékeny része úgy nyilatkozik, hogy nekünk abszolutizmus kell és kancuka, mert nem vagyunk képesek magunkat kormányozni.

Lehetne-e a legdühösebb ellenzékének is a deákpárt ellen sujtóbb váddal lépni fel, mint a minőt ezen szégyenletes lezúdo vallomás kifejez. Ez beismerése a párt tehetetlenségének, mely óriási többséggel rendelkezve hét rövid év alatt oda juttatta a nemzetet, hogy a nemzet jobb-jai is kétségesskedve állnak meg a felénk tátongó örvény felett, mely a nemzetet elnyeléssel fenyegeti.

Es ezen emberek mindamelllett a civilisatio előharcosai, mi a kipusztulásra kárhoztott veresbőrű indiánok. No de azért Brutus és Cassius derék férfiak.

Hogy meghunyászkodtak a mult télen, kétségbeesve eget-földet hittak segítségül, paczkázó gögjük ri-

mándokdássá alázódott meg, még csak kormányt sem voltak képesek alakítani az ellenzék nélkül.

S most, hogy Rothschildtól újra egy kis provisiót, egy kis kegyelemmorzsát kaptak, ismét felnyit a szemök s megint kezdik a régi nótát: ki a legény a csárdában.

Szegény gyermekes öreg lap, hát nem tudod, hogy ezen előleg, ezen második 76 millió úzsora-kölcsönt is elnyeli a deákpárti danaidák hordója, s ismét ott lesztek mint a mult télen.

Ugy látszik, az új pénzügyérben, e magyar Neckerben biznak. Hasztalan remény, évek örült pazarlását ő sem pótolhatja helyre, a rendszer polypkarjai őt is megfojtják.

Ne gondolja érdemes közlőnye a civilisátoroknak, hogy mi elhallgatunk s nyugodtan nézzük tékozlásait; üldözés és nyomor megtizedelheti sorainkat, de reményt merítünk ügyünk igazságából s azon biztos hitből, hogy a nemzet jobb része mellettünk fog harcolni, visszaszerezni őseink elpazarolt örökjét.

Különb, ha mi elhallgatnánk is a mint a bibliában meg van írva, a kövek szólalának fel s a vértanúk szellemei hagyják el véres sirjokat, hogy emlékeztessenek kötelességeinkre.

Van egy jó, egy hü szövetségesünk, ki ügyünk diadalát elősegíti és siettetti — tudniillik a deákpárt, ennek úzerkedése folytonosan ébren tartja a nemzetet. Biztosan hisszük, hogy ha minden elhagyna is, megmarad legügyesebb és legtevékenyebb ügyünkünk, a deákpárt, ez érdekünkben fog működni, míg kezét-lábát mozgatni tudja, mert senki sem képes oly eklatansul bebizonyítani mint ő, hogy ez átkos rendszer szellemi, anyagi s erkölcsi romlás örvényébe vezet, ha minél előbb nem szakít vele a nemzet.

Egyébiránt ha istentelen jóslata teljesednék is a „Pesti Napló“-nak, ha törzsökünk, fajunk kifogyva, ha nyelvünket már senki sem beszéli, még nevünket is elfelejtene az utókor, velünk együtt ők is kivesznének, s ha az irás és hagyomány megvitatná a magyar nemzet kihalásának okát, azon eredményre jönnének a tudósok, hogy a magyar faj, Árpád nemzetének kihalását s megsemmisülését az 1867. átkos kiegyezés idézte elő.

E r y n n i s.

A székely vértanúk emléksobraráói.

Azokhoz, kiket Orbán Balázs barátom a székely vértanúk síremlékéről a Magyar Polgár idei augustus 15-ki számában elmondott, szükségesnek tartom azon ötletből felidézni, mivel a szobor-bizottságok idei szeptember 1-én tartott ülésében több tag azon elhatározást kívánta volna érvényesíteni, hogy az emléksobor ne a postaréten, hanem az ev. ref. köztemetőben állítsák föl; mely vélemény ellen több felszólalás történt, végre is azon megállapodás jött létre, miszerint ezen fontos kérdésnek végelondósa végett az egyenlőségi-kör rendkívüli közgyűlése annál inkább is mielőbb hívassék össze, mivel a szobor-bizottság legelső megbízatását onnan nyerte volt, és így egyedül az lehet illetékes a felmerült vitás kérdések felett végérvényesen határozni.

A székely vértanúk emléksobrának a postaréten kizárólag, és sehohelyebütt felállítását mellett szólnak a következő megdöbbenetű érvek:

1. A kivégzés a postaréten történt, mely helyet dicsőült hazánkiai vérukkal öntözték.

2. A hullák elhantolása ugyanazon helyen a kivégzés közelében történt, mit a kivégzettek rokonai később oda kívántak váltztatni, hogy a hullák onnan kivéve maga rendén illő helyekre eltemetessenek, azonban ez iránti kérvények az akkori zsarnok hatalom által azzal lett elutasítva: „hogy a forradalmároknak se hazájuk, se családjuk nem lévén, ily kérés nem teljesíthető.“ Mind ezek történelmi tények, melyek által ezen különben igénytelen hely örökre megjelölve és megszentelve lön, mint az atkos ostromállapot galád művének szomorú maradványa.

3. Ezen emlékezetes gyászhelyet a polgárság két évtizeden át a hazafi kegyelet minden jeleivel: zarándoklatokkal, emlékbeszédekkel, imákkal, koszorúkkal ápolta és tartotta fenn mindaddig, elanyyira, hogy a székely vértanúk sirjainak látogatása csaknem szokássá vált, melyet többé nem oly könnyű elfeledtetni, annál kevésbé pedig ezen emlékpontot a kegyeikökből kitépni nem lehet.

4. A marosvásárhelyi egyenlőségi-kör a kivégzettek maradványainak kiválasztásához képest 1870. július 24-én tartott rendkívüli közgyűlésében az emléksobrót egyhangulán a végzetes helyen felállítani határozta, ennek fogantatására egy bizottságot ugyan ezen határozott utasítással nevezvén ki, mely megbízatásában mindaddig e szerint is járt el, — csak is ez év elején indultak meg némely ellenkező vélemények lábra kapni, melyeknek indokoltágát azonban a felmerült aggályok megszüntetével elenyészettnek tekinthetni.

5. Az adakozások országszerte épen a végzetes helyre tekintettel folytak és folynak jelenleg is, mely által a nemzet ezen történelmi helynek megjelölését újból szentesítette, és valamint a kivégzettek maradványainak akaratára, úgy az egyenlőségi-kör határozatára pesetjéet reá nyomta, világos bizonyítékául annak, hogy a

Folytatás a mellékleten.

népszava Isten szava, és a közzéval hajlani.

6. Midőn az emléksobrának tása megpenditetett, és ezzel a föld oda átszállitandása kérdésbe jött; pedig a közvélemény határozottan illelőleg a kivégzettek földi maradványait ellen annál inkább tiltakozott az anyafölddel összeolvadván azok nem sirrálás lenne, következésképpen ottan kellene felállítani; ily kívánatok oly könnyedén meg nem vehetők egyesek által meg nem hiszhatók, hez a rokonoknak és a közvélemény melyet a végrehajtó bizottság feltét tartozik.

7. De maga a szobor-bizottság felirat is így szól:

„Szent hely ez, ohvann e jelt itt leghűbb gyermekei végzetes mely körülmény kérihetlenül oda csak is a postaréten a végzetes hely fel nem állítható. Ezzel ellenkező nyek valóságán alapuló történelmi tása lenne, sőt igen könnyen azon vésre jogosíthatna, mintha a székely köztemetőben és pedig épen azon helyen ki, hova némelyek az emléksobrót

Ha ily felfogás érvényesülne, kezéseket vonhatna maga után és igen kétséssé válhatnék az által, hogy borkak a köztemetőben létezését csak azért sem tűrhették el, mivel csapja arcul, midőn még a rémura doltak arra, hogy valakit épen akkor ki, mely legembertelenebb akkori világi és egyházi hatóságok állandott, eszközökkel ellenszégülte büös kísérlet lenne, mind a jelen szándékkal megteveszteni akarni, tőben netán felállítandó szobor te azon kérdést ne tegye: hát miként vértanukat a köztemetőben ki? va szobor ily felirattal oda.

Nem szeretnők azon nem megérni, hogy a tulkapásokra hajlunk akár a szobornak onnan elavoltatásnak levágotását követelje, és egyik dása esetében a szobrót a köztemető holott épen annak védelmét akartában biztosítani.

Mindezekre tekintettel elvárjuk az egyenlőségi-kör közelebbi köz bizottságot illetéktelen beavatkozás július 24-iki határozatának végre emléksobrának a végzetes postaréten állítására utasítandja, — a kinek lépnét, de a többség akaratával és ménynyel szemben nem daczolhat.

Kossuth Lajosnak, hazánk nemzet legönzetlenebb barátjának, legörhetlenebb bajnokának párturhoz intézett levele választókerületi felvillanyozta, s egy szebb és bolnyével gazdagította.

Mindazok, kik a nemzet, a szent ügyéért küzdöttek, fíradozveszik nagy hazánkfianak ezen le teljesen igazolva van azon törekvés

TÁRCZ

A mai világ

— Regény. —

Irta: Tóvölgyi T.

(Folytatás.)

XXII.

Annyit már tudunk, hogy ijesztgetésének, szerencsésen fölértek tovább, mielőtt azonban követ még valamit megemlitsünk.

XXIII.

A fekete léle

Ha a regényes sötétségnek nivalaki, menjen az őserdők árnya inkább a Kárpátok fenyves reneté meg félni soha, itt megtanul. A nuli imádkozni, a fenyves reneté a félelmet. Ezen szűz erdők, melyette világlóság, valami csodás hat csak oidaht hat belsejükbe, hol nyékony czérnaszálat lát a szem, m eltünik és megjelen, mintha valantögetné a sötétség e szőnyegébe. szellemnek tekinthetjük, akkor n gásban, mert az a lefügő egy szugár. — Nem egy csomóstól, csak be ide az is, és bizony-bizony mekülönös utlevél mellett, noha az e

Melléklet az Egyetértés 131-ik számához.

népszava Isten szava, és a közvélemény előtt meg kell hajlani.

6. Midőn az emléksobornak a köztemetőben felállítása megpendített, és ezzel a földi maradványoknak is oda átszállítandása kérdésbe jött; mind a rokonok, mind pedig a közvélemény határozottan az ellen nyilatkozott, illetőleg a kivégzettek földi maradványainak a postarétről elvitele ellen annál inkább tiltakozott, mivel hamvaik már az anyafölddel összeolvadván azoknak háborgatása csak nem sirrblás lenne, következésképp a síremléknek is csak ottan kellene felállítani; ily kivánalmak és nyilatkozatok oly könnyedén meg nem vehetők, annál kevésbé pedig egyesek által meg nem hiszthetők, mivel ezen síremlékhez a rokonoknak és a közvéleménynek döntő szavok van, melyet a végrehajtó bizottság feltétlenül figyelembe venni tartozik.

7. De maga a szobor-bizottság által elfogadott sírkő felirat is így szól:

„Szent hely ez, oh vándor! egy nemzet tette ejelt itt leghűbber gyermekei végzetes sírja fölé, — mely körülmény kérielhetlenül oda utal, hogy a szobor csak is a postarétra a végzetes helyre és sebóva egyebüvé fel nem állítható. Ezzel ellenkező eljárás nem csak a tények valóságán alapuló történelmi igazságnak meghamisítása lenne, sőt igen könnyen azon bár ha igaztalan feltételezésre jogosíthatna, mintha a székely vértanúk az ev. ref. köztemetőben és pedig épen azon helyen végeztek volna ki, hova némelyek az emléksobort felállítani akarnak.

Ha ily felfogás érvényesülne, kiszámíthatlan következményeket vonhatna maga után és ezen szobornak sorsa igen kétséssé válhatna az által, hogy egy ily feliratu szobornak a köztemetőben létezését a katonai hatalom már csak azért sem tűrhethetné el, mivel az a tények logikáját csapja arezul, midőn még a rémuralom korában sem gondoltak arra, hogy valakit épen a köztemetőben végeztessenek ki, mely legembertelenebb merénylet ellen bizony az akkori világi és egyházi hatóságok midőn hatalmukban állandott, eszközökkel ellenszegültek volna. De különben is bűnös kísérlet lenne, mind a jelen, de főleg az utókort szándékkal megtevesztetni akarni, hogy midőn a köztemetőben netán felállítandó szobor feliratát olvassa, rögtön azon kérdést ne tegye: hát miként végezhettek a székely vértanukat a köztemetőben ki? vagy miként jut hát ezen szobor ily felirattal oda.

Nem szeretnők azon nem lehetetlen eshetőséget megérni, hogy a tulkapásokra hajlandó katonai kormány akár a szobornak onnan eltávolítását, akár pedig a feliratnak levágatását követelje, és egyik vagy másik megtagadása esetében a szobrot a köztemetőben leromboltassa, holott épen annak védelmét akarták az illetők ottan jobban biztosítani.

Mindezekre tekintettel elvárjuk, sőt követeljük: hogy az egyenlőségi-kör közelebbi közgyűlésben a szobor-bizottságot illetéktelen beavatkozása elvetésével 1870 július 24-iki határozatának végrehajtására, illetőleg az emléksobornak a végzetes postarétra mielőbb leendő felállítására utasítandja, — a kinek ez nem tetszik visszalejnet, de a többség akaratával és az irányadó közvéleményvel szemben nem daczolhat. Lázár Ádám.

Sárospatak, szept. 6.

Kossuth Lajosnak, hazánk nagy fiának, a magyar nemzet legönzetlenebb barátjának, s a haza függetlenségé legtörhetlenebb bajnokának pártunk országgyűlési tagjaihoz intézett levele választókerületünk hazafias közönségét felvillanyozta. s egy szebb és boldogabb jövő édes reményével gazdagította.

Mindazok, kik a nemzet, a haza függetlenségének szent ügyéért küzdöttek, fáradozásaik kedves jutalmát veszik nagy hazánkfának ezen levele által, mivel ebben teljesen igazolva van azon törekvés jogosultsága, s feltét-

TÁRCZA.

A mai világból.

— Regény. —

Írta: Tóvölgyi Titusz.

(Folytatás.)

XXII.

Annyit már tudunk, hogy Árpád, dacára Sebus ijesztgetésének, szerencsésen fölért Pestre, és onnan mentek tovább, mielőtt azonban követhetnők, szükséges, hogy még valamit megemlitsünk.

XXIII.

A fekete lélek.

Ha a regényes sötétségnek mintaképét látni akarja valaki, menjen az őserdők árnyalt homályába, de leginkább a Kárpátok fenyves rengeteibe, és ha nem tudott még félni soha, itt megtanul. A tengeren meg lehet tanulni imádkozni, a fenyves rengetegben meg lehet tanulni a félelemre. Ezen szűz erdők, melyek méhét m g nem érintette világosság, valami csodás hatással bírnak. A tekintet csak oldal hat belsejükből, hol nyári nap derekán egy-egy vékony czernaszálát lát a szem, mely felülről lefelé függ, eltűnik és megjelen, mintha valami óriási szellem keze öltöztetné a sötétség e szőnyegébe. S ha az ur istent óriási szellemnek tekinthetjük, akkor nem is csalódtunk a félelősségekben, mert az a lefüggő egy szál ezüstcézna, — a nap-sugár. — Nem ugy csomóttól, csak ugy szálankint juthat be ide az is, és bizony-bizony megtörténhetik, hogy csak különös utlevél mellett, noha az eféle emigrans nem vesze-

lentül szükséges volta, melynek zászlója alá állani s az alatt fáradozhatlanul munkálkodni a legszentebb hazafiai kötelesség.

S ha oka van lelkesedni és felbuzdulni a magyar haza minden polgárának akkor, midőn Kossuth Lajos hozzánk intézi szavát; ha oka van komolyan számot vetni teendővel a legközelebbi jövőben, akkor, midőn nagy hazánkfia a függetlenségi párt küzdelmeinek szolgáltait igazságot: hogynem kétszeresen oka fellelkesülni azon megye polgárainak, a mely megye a nemzetet, a hazát Kossuth Lajossal megajándékozta.

Igen, Zemplén azon megye, mely hajdanában a szabad eszmék előharcosa vala, mely az ellenzék ügyét a multban oly hiven szolgálta és istápolta: ma is büszkén tekint mindazon fiaira, kik a haza függetlenségéért küzdöttek és szenvedének, s a legbűszkebb örömmel tölti el a megye önzetlen baloldali polgárainak keblét azon tudat, hogy Kossuth szözlött hozzánk, ő ajánlotta a függetlenségi párt egyedül helyes és célra vezető programjának elfogadását.

S habár ma még azoknak száma, kik a magyar haza függetlenségének alkotmányos utoni kiküzdéséért ernyedetlenül munkálkodni, s mint függetlenségi pártiak politikai hitvallásukról számot adni készek — nem képezi is a választópolgárok nagyobb tömegét; de megvan azon mag, mely hiszszük, a jövőben dus lombozatu fává fog magasodni enyhelyet adván mindazoknak, kik az igaz ügy mellett küzdeni meg nem szünendek.

Törhetlen azon meggyőződésünk, hogy Zemplén baloldali választópolgárai, mindannyian meg fogják érteni a nagy száműzött jóslatszerű szavait, s tömegesen fognak seregelnii azon zászló alá, melyre ez van írva:

„Magyarország legyen önálló, független magyar állam, mely minden idegen beavatkozás nélkül intézze minden ügyeit, mely teljes önállósággal birjon a polgári közigazgatáson kívül a hadügy, a pénzügy, a nemzetközi viszonyok és közigazgatás minden ügyében.“

Ezen program oly világos, oly tiszta, oly érthető, miszerint magyarázatra nem szorul, s arra van hivatva, hogy előbb-utóbb az egész ellenzék bevalloott programjává legyen.

Ezen program ma még csak a függetlenségi párté és Kossuth Lajosé; de épen azért, mivel az övé, meg fogja hódítani az egész ellenzék mindazon polgárait, kiknek ellenzéki érzülete nem áruccikk, kiknek baloldali törekvése nem szembefordítás; hiszen minden igaz magyar ember örömmel lobban, ha állami függetlenségére gondol, ha Kossuth Lajos nevét hallja!

Ébredj Zemplén! Legnagyobb fiad az, ki súlyos álmaiból felrázza azon hazát, melynek te része vagy, azon nemzetet, melyhez fiad tartoznak.

Ébredj Zemplén! Mutasd meg, hogy a leányzó nem halt meg, csak alszik, hogy azon elvek, melyekért szabadságszerető fiad a mult dicső küzdelmeit átszenvedék, ma is fogékony keblekre találjanak fiadban.

Ébredj Zemplén! Oh egyesítsd Kossuth Lajos zászlaja alatt mindazokat, kik azt akarják, hogy a haza legyen: független, szabad és boldog!

Ti pedig balközépi polgártársak, nyujtsatok nekünk kezet, gyámolítsatok küzdelmeinkben, tegyétek magatokévá a mi pártunk hitvallását,

delmes itt, mert nem volt rá még eset, hogy az eféle lenyűgözött ősi sötétséget felrázhatta volna szolgálai nyugalmából.

Ugy oldalt nézve e fenyveseket, hosszú törzseikkel tentába mártott óriási tollakhoz hasonlítanak a fák, s ha az ember a sötétből a világosságra lép, végig tekint magán, vajjon nem lett-e fekete ő is? A kísértetek hazája ez, s átláthatlan belsejében nem út tanyát, csak a féreg, és a fekete lélek. Még a fenyves madarak is a szomszédos erdő fáiin fészkelnek, s ide röppenve, félénken csipkedik a fenyőbogyót, s örülnek aztán, ha teletömött beggyel élve hagyhatják el a sötétet, hol nem lehet meglátni a nagy tarisznyájú ólálkodó vadászt, kinek főczélja, hogy e kopogó szárnyasokat ő szállíthassa ki az árnyékvilágból.

Szóval fekete egy hely az ilyen erdő, s elnyel mindent, a mit világosságnak hívnak. Megfojtja még a tűzet is, mely nem világít ki belőle, csak pislog mint a szt. János bogár. A medve nem mer megmaradni a nálánál sokkal vadabb helyen, szarvas, őz, nyul stb. kerüli, elöttük talán ez a hely bír a pokol színezetével? de valóban kell is valami ördögi természet ahoz, hogy ezt a helyet válassza tanyájául.

Ilyen ördögi természetű gyerek volt Dzsidsza a „csere nyi“ fekete lélek. Csak a szemei voltak vörösek mint a parázs, ő maga fekete egészen, s mikor nézett, a két szemgolyó egy izzó kemenczének ablakaihoz hasonlított. Puskaporos horódobta fel egykor, minden más embert szétszakított volna, csak ő vele nem birt, mert ördög lakott benne már akkor is.

Száz ölnyi magasba vitte föl, s karikákat hányva jött lefelé. A Dunába esett, melyből halászkok fogták ki, s ott hagyva a parton, elszaladtak tőle, mert ördögnek nézték. A Duna azon helyét évekig nem halásztá aztán senki, s

hogy ne legyen köztünk többé félreértés és visszavonás, hogy legyünk egységes és télelmes párt azok szemében, kik a haza megmontására a 67-es közösüges kiegyezési müvet megalkoták.

Egy cél, a haza függetlenségének kivívása, egy név, a Kossuth Lajosé lelkesítsen mindnyájunkat!
Éljen a függetlenség!
Éljen Kossuth Lajos!

Több függetlenségi párti választópolgártárs nevében
Kun Pál.

A „Neue Fr. Presse írja.“

„A közös hadügyminiszterium nemcsak meghonosítani szándékozik a Kruppféle acélágyukat, de arra is komolyan gondol, hogy ez útegeknek előállítását a belöldi ipar számára biztosítsa. S Koller báró, hogy a belöldi ipar képességéről meggyőződjék, már meg is bizott egy jönevü acéllöntödét, hogy a bécsujhelyi löpörbáknál használt minta után készítsen három acélágyut s ha eme f. évi december hó végeig előállítandó három ágyu a tüzérségi bizottság igényeinek megfelel, az összes ágyu-szükséglet előállítása a belöldi iparra fog bízati. — A tárgyalások, melyek ez ügyben Kruppal folytak, teljesen szabad kezét engednek a közös hadügyminiszteriumnak. S ha az ágyuk szállítása osztrák iparosokra fog bízati, Krupp még csak felalálói jogának sérelméről sem panaszkodhatik; mert a 8.7 centimeteres acélágyu nem Krupp találmánya, hanem az osztrák műszaki közigazg. katonai bizottság rajzai szerint a Kruppféle esseni gyárban csak készült s egyes részeiben különbözik is a porosz hadseregben alkalmazott ágyuktól.“

A „P. Lloyd“ írja:

Zichy József gr. közl. miniszter és Medgyaszay István az osztrák dunagözh. társaság igazgatója hat szakferfiu társaságában ma reggel a Dunán Bukarestbe utaztak, hogy a román vasuti csatlakozás ügyében a helyszínen végmegállapodásra jussanak. Bukarestben mintegy nyolcz napot fognak tölteni s aztán Erdélyen át térnek vissza.

A király ma indult Prágába, hol a legnagyobb készülétek tétettek az ünnepélyes fogadtatásra s fényben uszik az egész város, valamint minden jelentékenyebb esch község, hol a királyt utja ke. esztül viszi: mindenféle diadalevek állítottak fel s az indóházak feldisziávék. A király csehországi utjának programja következő: Elindulás Bécsből szept. 7-én reggeli 3 órakor, megérkezés Pilsenbe d. e. 11 órakor, félóra mulva tovább utazás Beraunba, megérkezés ide 1 órakor, innen indulás 3 órakor s megérkezés Prágába d. u. 4 órakor. Szept. 8-án Prágában marad a király s 9-én kocsin rándul Prágából Winarba. Szept. 9—12 napjain Brandeisban hadiszemlék fognak tartatni, melyek véget érven a király még 12-én visszatér Brandeisból az osztr. északnyugoti pályán egyenesen Bécsbe, honnan szept. 14-én Schwadorf mellé rándul ki a király, hol a bécsi helyőrség tart gyakorlatokat. Innen Bruckba utazik az udvar. hol 14—16-án hadgyakorlatok fognak tartatni a közös csapatok és a magyar honvédek között. Szept. 16-án délután Bruckból Budapestre jó a király s itt marad 20-áig, 21-én Aradra rándul le. hol hadgyakorlatok lesznek a közös csapatok és honvédek közt. Szept. 23-án Gödöllőre tér vissza a király s jelen lesz a budapesti helyőrségnek Föth környékén szept. 24—26 napjain tartandó hadgyakorlatain. Andrássy gr. nem kíséri a királyt Prágába s így a király utjának alig lesz politikai jelentősége.

Pauler ur felszégesei.

Majdnem lázas izgatottsággal szólnak nap nap mellett lapjaink a törvénykezés lazultsága- és hibás voltáról — s mostani igazságügyminiszterünk nem hogy okulna ezen jogosult felszólalásokból s nemhogy figyelmét arra felé for-

mikor a csolnokost arra sodorta a víz, elbocsátá az evezőt, s imádkozott, mig keresztül nem vitte az ár a „csere nyi“ — megátkozott helyén.

Más különben pedig Dzsidsza volt az, kit a táj fekete lélek néven rettegett, Dzsidsza, a híres rabló. Mikor a puskapor által feldobatva, vízbe hullva, s onnan is kiszabadítva lön, azt hitte, hogy többé nem lehet neki meghalnia. Ámde épen ez a gondolat volt reá nézve iszonyu, mert hogy lehet élni a világban emberek nélkül? A ki katona volt, az megszokta, hogy soha se legyen egyedül, s ime, amint a puskapor a katonaságtól megszabadítá, egyuttal kizárta az emberek közül is. Egy ily fekete rémmel nem akart érintkezni senki, nem különösen az a neme az emberiségnek, melylyel pedig Dzsidsza leginkább szeretett volna érintkezésben állni. Rémmel futottak el tőle, ha látták és elnevezték „csere nyi“ — nek a mi tótul van ugyan mondva, de magyarul annyit jelent, hogy — fekete lélek.

Még akkor Dzsidsza nagyon szelid ember volt, mikor e nevet kapta, hanem az emberi gyávaság, méltánytalanság, és e név, kezdték őt kihozni sodrából. Hát oka volt ő annak, hogy 1849-ben azon a hajón kellett lennie, mely Komáromnál a légből röpült? Oka volt ő annak, hogy egy darabban esett vissza, és hogy a Dunából kimentetett? Hát minek mentették ki, ha aztán elszaladtak tőle? Minek adták vissza neki az életet, ha aztán kizárták az életből?

Ugy nézett rá mindenki, mint a hogy az ördög szoktak nézni. Ha valamihez hozzá nyult, az az övé maradt, mert többé nem kellett senkinek. Közélemben sem szerettek lenni, mert ördögösnek gondolták. Vérben forgó szemei ilyenkor aztán csakugyan szikrákat hánytak, s azon gondolkozott, hogy boszulja hát meg magát e pimasz em-

ditáná, a honnan az alapos felszólamlás történt; hanem szemet hunyva belekap markával a lutriba s kihuz egy járásbírósgót s annak személyzetét kasztrálja. Erezzük mi ügyvédek s velünk leginkább a perlekedő közönség, milyen Augiasistólót képeznek vidékünkön a többi között a kassai és a s. a. ujhelyi kir. járásbírósgók, — hogy az elhalmozottság, a keresetek, perek nagy száma miatt kénytelen a kassai — nagy költségeskedéssel — a szépsi járásbírósgó előtt, a s. a. ujhelyi ügyvéd pedig a k. helmezi járásbírósgó előtt pereskedni. — Egy ilyen Augiasistólója volt a tokaji kir. járásbírósgó is. Ezen járásbírósgó telekkönyvi hatósággal lévén felruházva, a volt zemplénmegyei törvényszéktől 1000 és egyenébány elintézetlen ügyet örökölt, olyanokat, melyek legzavarosabbak és legnehezebbek elintézhetőek valának — kinevezetett ezen restanciák és a folyó ügyek bevégzéséhez előadoul egy albiró; miután azonban — megfeszített szorgalom daczára is — teméredk elintézetlen darab maradt, a sok jelentéstétel és sürgetések után, kinevezetett a telekkönyvhöz még egy albiró és ámbár most ezen két bíró 450—500 darabot előad havonkint, jelenleg még is 2590 darab elintézetlenül hever.

A polgári osztálynál mai nap a peres ügyek száma meghaladja az 5900 számot, — hol vannak még a bűnügyi és elnöki ügyek? melyeket a járásbíró egy albiróval végzett. Tapasztalásból állíthatom, hogy ezen járásbírósgónál bíránk a hosszú nyári napokon sötétesteli órákig megfeszített szorgalommal dolgoztak — nem élvezik a törvényszabta szabadság idejét azért, hogy az ügyek összeroldása miatt, felette legyőzhetlen akadály ne állhasson elő.

Most pedig az igazságügyminiszter Kolos Gyula aljárásbíró áthelyezi ezen járásbírósgót, s úgy látszik, hogy helyét talán örökre betöltetlenül hagyni szándékozik. És így a polgári osztályhoz marad maga a járásbíró egy irnokkal, ez utóbbi alig győzi az iktatást. Már most vessen számot magával Pauler miniszter ur, hogyan végezheti egy járásbíró, az év végéig 10,000-en felül menő peres ügyek számát, ezen kívül a felmerülő számos bűnügyet, az elnöki és hagyatéki ügyeket, ezekhez még vezesse a hivatal, érintkezze a felekkel, panaszzjegyzőkönyveket vegyen fel, a tárgyalási könyveket írja, vigye a levelezéseket, tegyen megkereséseket, felügyeljen — mint hivatal főnök — a telekkönyvi irodán stb? Mindezekhez pedig még egy napdíjasa sincsen. Más járásbírósgóknál van jegyző, több joggyakornok és napdíjas.

Szeressen magának miniszter ur bővebb tájékozást és tudomást a tokaji járásbírósgó ügyforgalmáról. Tokaj összekötő pont felső és alsó Magyarország között, a hol nagy üzletforgalom van a vasutak, a tisztai hajózás és felette nagy faüzleti kereskedési ág miatt — és megjegyzendő az, hogy nagyon fontos és bonyolódott, nem közönséges perek merülnek elő ezen bíróság előtt, melyeknek okserű és helyes elbírálására igen sokszor napok kellene.

Pauler miniszter ur intézkedései tapintatlanságra mutatnak, az örökös en általa pengetett nyert felhatalmazásának erejénél fogva nem javítani, de rontani szokott. Illusztrálom ezen állítást azzal is, hogy a tokaji járásbírósgótól az illosvaihoz okad a t o l a t l a n ul áthelyezett Kolos Gyula albirónál azt sem vette tekintetbe, tud-e ezen albiró ur orozul, a hol ő a legkémbeyebb orozok között fog bíraskodni, — avagy talán tolmácsi állomásról is fog miniszter ur az illosvai járásbírósgón gondoskodni?

Minden naposak kezdenek lenni a leköszönések, mi tudjuk azt legjobban ügyvédek és nem a miniszterium, kik a bírák működési körét, buzgalmukat és képzettségüket megbirálni legilletékesebbek vagyunk, hogy mindig legjobbjaink köszönnék le, s keresnek képzettségükhöz mért állást, mert hiszen úgy is elég silányul vannak fizetve. Ezen sűrű leköszönéseknek pedig egyedüli oka a munka halmozottsága és az okadatolatlan áthelyezések.

Felhívni bátorodom mindezen körülményekre Pauler miniszter urnak figyelmét. Timkó Miklós.

beriségen? Hogy legyen hát csakugyan félelmesé, s hogy legyen hát csakugyan az óvé az, a mihez hozzá nyul?

Egyszer, mikor a kormcsában egyedül ülve ugyan-csak így gondolkozott volna, olasz beszédet hall, és kardcsörgést. Az ajtó megnyilt, és osztrák dragonyosok léptek be, kik tulajdonképen olaszok voltak. Dzsidsza jól tudott olaszul, és jól értette mikor az egyik dragonyos így szólt:

- Azt hittem, hogy ördögöt látok . . .
- Ez a fickó valóban úgy néz ki, — mondá a másik.
- Nem szeretnék vele éjjel vagy erdőben találkozni.
- Ha rabló volna soha se fognák el. Képes volna megkergetni egy egész dandárt.
- Ki is merne szembe szállni az ördöggel. Egy briganti főnök megadna érte százezer lirát.

Amint Dzsidsza e szavakat hallotta, fizetett, kiment a kormcsából, és eltűnt. Abban a városban nem látták többé. Hanem keletkezett egy félelmes rabló banda a Kárpátok közt, mely banda vezérének nevét remegve ejté ki a vidék népe: „Cserne sztvorenyi“, — a fekete lélek!

Ennek a léleknek a hire beszárnyalta aztán az egész országot, s pásztor tüzeztől pásztor tüzekig hatván, a Marci fülét is megérinté. És hogy heverés közben nem egyszer gondolt a fekete lélekre a gulyás bojtár, s mikor a csillagokra nézett, elgondolta magában, hogy egy fekete lélek a fehér lelkek közt úgy nézhet ki, mint ezek közt a fehér csillagok közt kinézne egy fekete csillag. És Marci kezdett fekete csillagokról képzelődni, kezdett azok után, mint valami rendkívüli után vágyakozni, s mikor aztán ki volt előtte nyitva az ut a fekete csillag felé, hogy vajjon ráleljen-e? — egy pillanatig sem habozott.

Folyt. köv.

Tűzoltói ünnepély.

Soprony, szept. 6.

A tűzoltó szerek kiállításával összekötött 2-ik országos magyar tűzoltó ünnepély gyakorlati a kezdődtek. A látványosságok már tegnap kezdetüket vették. A mai és holnap próbák jó iskolák. Roppant tömege van itt együtt a hazai tűzoltóknak, de igen sokan vannak a szomszéd német tartományokból is.

Kiállítottak nem oly nagy számmal vagyunk, ellenben a kiállított tárgyak oly nagy mennyiségben és oly választékos minőségben vannak képviselve, hogy a ki nem látta, alig hiszhetné: mily nagyszéri gyárakat képes a tűzoltó szerek készítése kizárólagosan foglalkoztatni!

A tűzoltó szerek egyes részeivel foglalkozók 2—3-an vagyunk, ellenben az általános készítmények összeállításával munkálkodók számosan.

A lakatos munkák igen jól vannak számítva, a tűzoltó szereknél.

Az enyémen tul tömlő gyár egy van kiállítva, kevesebb mértékben, de azért kitünőleg van képviselve. Feelszökökkel az öreg sopronyi gyár és egy pesti. Létrákkal s egyéb alkalmas eszközökkel többen.

El nem mulasztatom itt azon feszességet jelzeni, a mely ezen ünnepély rendezői és a pesti tűzoltóparancsnokság között még egészen meg nem ítelhető okokból beállott.

Igen nevezetes esemény ez ma, a midőn látjuk, hogy az ország második-harmadrendű városai is buzognak ezen üdvös intézmény terjesztése körül; ilyenkor nem hathat lelkesítőleg az irányadó férfiak oktanai főbőjázása.

Mondom, még nem tudom, hogy Pesten vagy Sopronyban van-e a hiba? de nyomába jövünk.

B a k a y.

Újabb tiltakozás!

Alulírottak a közvélemény felvilágosítása, a tiszta igazság felidézése s az önmagunk iránti következetesség érdekében kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy ragaszkodva saját úján is nyíltan-nagyra jutott azon tiltakozásunkhoz, melyet a nagy károlyi önségélyző népbank folyó évi július 19-iki közgyűlési jogtalan határozatában szemben kiadtunk, egyzersmind tudomásul hozzuk: hogy ugyanazon ülésben Novák Gusztáv urat a legbünyösebb vakmerőséggel mélyen sértő, határozat hozatalban részt sem vettünk, mivel óvásunk tötele mellett azonnal nagy számmal eltávoztunk.

Szöveg köztünknek ösmérjük újabb tiltakozni részint azért, mivel a kinyomtatott jegyzőkönyvben „147. jelen volt a k közöt“ nevének is benn foglalván, részint azért: mivel azon becselten határozat hozatallal járó roppant felelőséget úgy a közvélemény mint a törvény előtt magunkról elhárni akarjuk, de főleg azért is tiltakozunk; mivel a jegyzőkönyv értelme szerint azon sértő indítvány (alíltóing) csupán egy tagtársunk kivételével mindegyikünk egyhangulag elfogadtuk volna.

Ennyi váot anánokkai és erőszkos fertidésekkel szemben a nélküli hogy ezen hamis és botrányos jegyzőkönyvnek ezuttal bírartába bocsátkozánk, a rágalmozókát csupán egy eset felemhitével is saját fegyverükkel fogjuk meg.

A kinyomtatott jegyzőkönyv szerint jelen volt 147 tag és még is az első pont t. i. az igazgatói jelentés ellen és mellett daczára a tagtársak után indított óvás futásnak — összesen 61-en szavaztak. Hát a többiből tag hova lett?

Megmondjuk mi: tiltakozásuk mellett ingerülten eltávoztak, s ezen arányban fogyott a részvénysek száma az utolsó határozat hozatalig, midőn csak is a 13 sajtó perbe fogottak — eddig sőtiben működő most azonban lépre került egy két egyenlő — megszavazták ön maguknak (hők szerint) a mentelmi diplomát. Alulírottak ezen piszkos eljárást, nyílt rágalmozásnak tekintjük, s ily galád csejára lett nevének felhasználása ellen ünnepeyesen tiltakozunk.

Kelt Nagy Károlyban 1874. Augusztus hó 30-án, Gündl Ele, Henamert Márton, egy is mint. Baranyi Gáspár, Cerjék Ist. Dr. Dondon Cyu a, Kabós Lajos és Szongott Jakab megbízottja Plósz Sebestyén, Csuc ay György, Vanyó Boldizsár, Veres Lajos, Jékel István, id. Plók J. S., Asztay Antal, Nagy Antal, Kótyó Károly, Nagy Mihály, Sikolya Bálint, ki a gyűlésben jelen volt, de a tiltakozás és óvás komandása után a gyűléstől eltávoztak. Mézáros Lajos, ifj. Sikolya Istv. V. day Menyhért, Juhász János, ki a gyűlésben jelen volt, de a tiltakozás után eltávoztak.

KÜLFÖLD.

A k a r l i s t á k esti lapok táviratai szerint Quetaria város alatt puskákkal lödöztek a santanderi öbölben állomásozó német hajókra, melyek erre huszonnégy bombát vetettek a városba s aztán Santanderbe távoztak. — Castro-Urdiales vára ellen f. hó 4-én és 5-én három heves ostromot intéztek a karlisták s mindháromszor visszaverettek még pedig tetemes veszteséggel.

Novikoff bécsi orosz követ némely bécsi lapok hire szerint elvesztette a czár kegyét azon magatartás miatt, melyet Andrassy gr. a spanyol kérdésben követett. Gortsakoff herceg eleinte jegyzéket akart intézni az osztrák-magyar külügyi hivatalhoz, hogy megütökösét fejezze ki Andrassy gróf eljárása fölött, Suvailoff gróf azonban lebeszélte erről, legjobb válasznak tartván az ily esetben a demonstratív hallgatást.

A franciaia állandó bizottság f. hó 3-án ismét viharos ülést tartott Buffet elnöke alatt. A bizottság az általános politikát, a sajtó megrendszabályozását, a maine-et-loire megyei választást, a marseillei betogatásokat, Baza ne ügyét s Spanyolország elismertetését vette tárgyalás alá.

Cassagnac, a bonapartista viador, Wimpffen tábornok által, ki a sedani kapitulatiót Napoleon parancsára aláírta. — rágalmozás miatt perbe fogatván, most nevétséges pathossal ezeket mondja, „Ordre“ című lapjában: „Nem csekély megtiszteltetés lesz reám nézve, hogy ez ünneplés alkalmával az egészvilág előtt apológiát tarthatok hön szeretett császárom, rágalmozások, hazugságok és infamiák között elhalt császárom fölött. Már régen vágyakodtam perre Sedan miatt, végre itt van a per s most tökéletesen tisztára moshatjuk és igazolhatjuk magunkat Franciaország előtt. Fogadjá forró hálámát ezért tábornok! Legjobb barátom sem szerezhetett volna számomra kedvezőbb alkalmat ennél, hogy kötelességemet mint imperialista megtegyem, és pártom zászlaját magasra emeljem. Mert itt az ideje, hogy végét szakítsuk azon aláváló s ellenségeink által gyártott legendáknak, melyek ama sze-

rencsétlen nap eseményeit vakmerő hazugságokba bukolják: mindent a császár tett, mindennek a császár az oka, mindenütt és mindig csak a császár. Különbön Franciaország legnagyobb része már tisztán kezdi látni a valót s talan megéjjük még, hogy ezept. 2-át nem Németországban, de Franciaországban fogják megünnepelni mint nemzeti emlékűnnepet“.

A nemzetközi jogintézetek mult hó utolsó napján tartotta gyűlését Genfben. A gyűlésen nagy számmal jelentek meg svájcei úgy, mint külföldi tekiutélyek. A gyűlést C a r t e r e t, a genfi államtanács elnöke, nyitotta meg s általános tetszés közt szólt a nemzetközi jogerkölcs szükségéről. Utána Mancini, volt olasz miniszter örömmel konstatalta a csak tavaly alakult intézet iránt általában mutatkozó rokonszenvet, s kiemelte, hogy a gyűlés feladata megállapítani egy általános jogelvet, mely az erőszak helyett a jogot és igazságot emelje érvényre. D u d l e y Field ujjorki ügyvéd ezután engedelmet kért, hogy bemutathassa a gyűlésnek K a v a s e olaszországi japan konsult, kit kormánya a gyűlésen való részvétel megbizott, a bemutatás megtörténvén elnökül Mancini, aelnökül Bluntschli s Pariet választották, mire a napirend első tárgya: a nemzetközi választott bíróságok eszméje, vétetett tárgyalás alá. — Az intézet mult évi szept. 10-én kelt alapszabályai szerint első sorban a nemzetközi jog tudományos fejlesztésére törekszik, de kiterjeszti figyelmét magára a nemzetközi jog gyakorlatára is, utat tör a népek között a jogviszonyok és érdekek helyesebb felfogásának s lerontani iparkodik a kölcsönös idegenkedés indokait. Az alapszabályok az intézet rendes, szavazattal bíró tagjait 50-re szorítják, egy nemzet sem lehet benne túlyomóan képviselve; a póttagok száma nincs meghatározva; tényleges szolgálatban levő diplomaták az intézet tagjai nem lehetnek; tiszteletbeli tagok azok, kik 3000 frankkal járulnak az intézet céljainak előmozdításához.

A z ó k a t h o l i k u s o k kongressusa ma nyílt meg Freiburgban. A tegnapi előértekezleten Schulte titkos tanácsos elnöké, dr. Petri (Wiesbaden) és Huber tanár (München) aelnökökké választották. Az elnök jelentést tett a bonni zsinartól, azután az ó-kath. községeknek az egyházvagyonra tartott igényeikre illető négy hat. javaslat tárgyalatott, melyek Petri és Michaelis módosítványaiul elfogadtattak. A vitában Reinkens püspök is részt vett. A kongressusra több mint 130 küldött jelent meg, köztük a németországi, ausztriai és svájcei ókatholikus mozgalom összes vezérferfiái; küldöttek vannak Észak-Amerika, Angol, Olasz és Franciaországokból. A delegáltak mai gyűlésén elfogadott határozatok lényegileg ezeket mondják: Az ókatholikusok az egyház vagyonból részt igényelnek, az államtól oltalmat remélnék és kívánják, hogy az egyházvagyon a két párt lélekszáma arányában osztassék el; a pártok száma oly formán tudandó ki hogy szavazás történik a vaticani zsinat határozatai felett. Schulte elnök előadja, hogy Dollinger óhajára a felekezettek képviselői és lelkeséi f. hó 14-én Bonnbán érkezeltek tartanak a dogmatikai konferentiák ügyében. Az első nyilvános ülés ezek által volt látogatva.

TÁVIRATOK.

H.-Böszörmény, szept. 7. (Az „Egyetértés“ távirata.) Örömmel tudatom, hogy folyó hó 4-én Nánáson tartott vásárkor nánsai választó polgártársak nagy számmal találkoztván dorogi nagy számú választó polgártársaikkal boldogult országos képviselőjük Oláh Miklós helyett közakarattal Csolány Ferencz ügyvédet szilárd jellemű elvtársat kérték fel követjelöltül; a sikert már ma lelkesedéssel kitűzött nemzeti lobogók hirdették.

Pilsen, szept. 7. A király Prágába utazása alkalmából a Budweis és Pilsen között eső állomások mind ünneplésen voltak disztive s a nép mindenfelé nagy tömegekben gyűlt össze a király üdvözlésére. Budweisban a király felszólítására Weber helytartó a kir. vagonba lépett. Pilsenig megállapodott a vonat a frauenburgi, és wodniani állomásokon, mely utóbbin a Schwarzenberg lgi család üdvözölte az uralkodót, megállott továbbá a piseki, strakoviczi és nepomuki állomásokon is, hol az illető polgári és katonai hatóságok, egyletek stb. teljes disztiben tisztelegtek. A király az említett állomásokon a polgármesterek által hozzá intézett beszédekre mindenütt cseh nyelven felelt; majd beszédebe ereszkedett többekkel s tudakozódott a helyi viszonyokról. — Pilsen alatt nagy haderium volt felállítva cseh nemzeti öltözetben, valamint tíz képlet, mely egy cseh paraszt lakodalmat tüntetett fel.

Páris, szept. 7. Ide érkezett újabb hírek megerősítik, hogy a quetari karlista útegek csakugyan lödöztek a német hajókra, melyek viszonzották a tüzelést s azután tovább folytatták útjukat Santander felé.

Bécs, szept. 7. Madridi hírek szerint a Puycedra felmentésére érkező kormánycsapatok két útközvetben megverték Don Carlos rablóbandáit s a várat az ostrom alól felmentették.

Bécs, szept. 7. Flórenczből távirják, hogy Vilmos császár tervezett olaszországi útja orvosainak tanácsára végleg elmarad. — A „Gaz d'Italia“ szerint ily értelmű levelet irt a német császár Viktor Emánuel királynak ajánlatát fejezvéen ki, hogy egészségi állapota gátolja a látogatásban.

Posen, szept. 7. Rzeniewski dékán tegnap a wlosciejewski templomban az apostoli delegatus nevében a nagy excommunicatiót hirdette ki Kubezak prépost ellen.

Zágráb, szept. 7. Az országgyűlés mai ülésén az iskolai tjavaslat 85—174. §§-ai tárgyalattak le. — Jagics lelkész azon módosítványa, hogy a plebanusok

iskolai felügyelőkké választandó Lelpamer indítványa is. Este u Berlin szept. 7. A „Post“ olaszországi útja valószinü, a hadgyakorlatok befejezése után fog függeni.

UJDONS

Kimutatás az 1848. ro tári vagyonának 1874. évi augusztuspenzben és értékpapirokól Augusztus havi bevétel 1369 frt 18 kr. Levonva az augusztus marad szeptember 1-én készpé 39,019 frt 74 kr. Budapest. A honvédménház bizottmánya és ellenőr. Szathmáry Mihály Tassy-Becz László, őrnagy és b

Rab lögyilkosság. Mih biztonsgági viszonyok az alföldön vél, mit K i s k u n-H a l a s r jától kaptunk: „A napokban eg Sándor nevű, Kecskemétre vitt-las és Kecskemét közt terülő ne kívált nem igen mer neki vág dolog idő is levén Mészáros erre ban — üres kocsiival — a rablók támadtak meg s köcs leütötték és hasát kihasították. találtak meg a közelben lakó t eddig semmi nyoma.“ Ugy látsz eleledték Ráday gróf működés

A katonák és a rendőr alsó dunaparton egy kofát meg a mint észrevette a turpisság szembe szállni a vitével, kt a támogatott, a jelenlevő konst ségért. A konstaber kötelessége a katonákat, azonban ezek egy merőségben, veszekedni kezdett a kirántván a rendőrt vitélül hasb ugyan életveszélyes, mindazáltal rült elmenekülni. — Mint utólag tetteért már kérdőre vonatott, desük keményen megparancsola aztán ez meg ne történjen!“

A budai szinkörben szol „A carlisták forradalma Spanyol ványos színművet. Bokody ugy la esmalni e műből, célját azonban maga semmit sem ér s csak a ber goknak fogja köszönhetni az igaz közönsége. A látványosságok a sz valóban kitünők. Billao ostrom rakéták, ágyudörgés, löporos koc és republicanus tábor, festői románczeneiülés is vannak benne, esti közönség derekasan mutat azonban nem engedte elragadtat kihitta volna.

A Fröbel-nögyeletnek zett ünnepeye tegnap délután sikerült volt s a kitünő mulatság szönettel tartozik a rendezőkne táncsteremben kedélyes tánczn volt katonabanda jeles zenéje n vel folyt a mulatság. Az ünnepe megzavarta egy nagyon, de nagy A zenekar ugyanis ritka a u pedig többször magyar darabokk fiatalisg azonban, annyira bem ban, hogy a magyar darabokon t tyutu“ ropogó hangjaira olyan waltzer, hogy nem is kellett az lét, ugy is hajlandó volt a veu gyanuba fogni, hogy nem vig b á k r a. — Annyi igaz, hog nem értelmezték sehol, mint az

A bécsiek az északi sa pályességekkel készülnk fogam már készületeket tesz egy az zendő diszleladásra. A „N. Fr. k ki, hogy a székváros példáját a és elismerés tisztelet adójának való lerovásában. — A király V hadnagyoknak Vardöebe távirat kívánatát visszatérésük felett.

Balassagyarmat egy sz telen buzzögkodik, t. i. egy fels tásán. Tevékeny részt vesznek l teletben álló alispánja: Veres ményfy József ügyvéd urak. Az a rint. Az alapítóke javára f. hó 20 egybekötött „dalestélyt“ rende részvénytársulat választmánya, közül: Tornay Györgyné, Ké Nedics Lenke, Szűcs Otil és l fognak kormerükdöni.

A kassai löversenyről a „P. Ll.“ „A tegnapi löverse 200 aranyos kisebb államdíjt Na A kétévés lovak versenyében (20 gróf „Oncle Tom“ ja lett a győz (1000 frt) Szapáry Iván „Gal steepie-chase-ben Polko kapitá meg versenytársait. Brezányi fő az utolsó akadályversenyél fel hogy megsértette volna magát.

„Jézus szent szive tje

Az „EGYETÉRTÉS“ apró hirdetései.

Minden egyes ilyen 6 soros hirdetésnek ára 30 kr. minden további sor 5 kr. Felvilágosítást ingyen ad a felvételi iroda hatvani-utca 13. szám.

Pénzelölgek
mindennemű sorsjegyekre állampapírokra.

Kölcsonók
házakra Budapest és ingatlan földbirtokokra Magyarországon és koronatorzságában; értesítés hatvani utca 13. szám a felvételi irodában.

Ispáni vagy gazdatiszt
állomást keres egy fiatal ember kinek igen jó bizonyítványai vannak értesítés O. L. beú alatt. Hatvani utca 13. u. felvételi iroda.

Egy gazdatiszt
kinek hosszú évi tapasztalata van és kitűnő bizo-

nyítványokkal bir, alkalmazást keres. Bővebb értesítést ad a szerkesztőség muzeum utca 8 szám.

Társ kerestetik.
Egy igen jól jövedelmező üzlethez. Beléphet az illető tőzsze forinttal 1/4 részeseül és ezer forinttal feles társul. Bővebb értesítést nyerhetni. A „Hitel ügynökség“-nél.

Budapest, rostély utca 2 kal van ellátva ajánlja magát a t. cz. közönségnek. szám II. em. naponként délután 4—6 óra. 26

Egy gépész
ki több magas ur utca ná szolgált. fennevezett minőségben keres állomást. Bővebb értesítés hatvani utca 13. szám. 25

Egy kocsis
ki nős és jó bizonyítványok-

ajánlja magát mint házi- vagy üzleti szolgál. Bővebb értesítés hatvani utca 13 szám, a felvételi irodában. 31

Egy nős ember
ki eddig vidéken mint kereskedő működött, keres helyben házmezt vagy felügyelő állomást. Bővebb értesítés hatvani utca 13. szám. 28

Egy ember
ajánlja magát mint házi-

szolgálatra. Bővebb értesítés hatvani utca 13 szám, a felvételi irodában. 31

Egy nős ember
jó bizonyítványokkal keres házmezt vagy pedig iroda szolgálatot. Bővebb értesítést ad a felvételi iroda hatvani utca 13. szám. 30

Mint házmezt
keres egy nős ember jó állomást bővebb értesítés hatvani utca 13. sz. „Müller F.“ akácfa utca 25. szám.

Egy kocsis
ki eddig magas uraságoknál szolgált keres egy jó állomást bővebb értesítést ad Hatvani utca 13.

Kiadó hivatal:
muzeum-utca 8-ik szá

Előfizetési árak:
Egész évre . 16 ft. Negyed évre 4 Félévre . . . . 8 ft. Egy hónapra 1

A lap szétküldésére vonatkozó reklám előfizetési pénzek és hirdetésmény kiadó-hivatalba intézendők.

Szeptember hó elejétől geig négy óra előfizethető 5 fttal. Az előfizetési pénz adóhivatalába (muzeum térmentesen.

Az adófélemezés

III.
A nemzetgazdaságot axió a polgárok megadóztatását. Hogy nálunk tulságosan nagy nyitja, hogy a föld és a különféle méhez képest és különösen a hoz képest sokkal nagyobbak Európában, míg a közvetett a vésbé is hátra a kulturállam gótt, de csálhatatlanul bizony lék, mely ép úgy mint a rendszerré van hazánkban cor lék és a kényszervegrehajtás országokban; idült nyaraly Ausztriában az agio, keleten hajtásnak rendszeresítése te ennek nem volna szabad fenn ban nem tudnak róla semm alól való eljárás. melylyel a v a teljes önkény, melylyel a v adóhivatalok és községi elő nélkül kivetik, az az elfásult ügyi hatóságok, az időről-idő együtt, a dolgot veszik, az eljárás, melylyel a szegény a dobra ütök, az a vagyonpusztít tilag lehető legfontosabb eljár áron tulajdonítják el rabló-vagyonát a hátyarvetyéknél a az állam konyhájára; minde ben abnormis állapot, folyto Minduntalan halljuk, hogy az melyet az adóvégrehajtások botrány még az, hogy a na épen a legtöbb hátralék. Iga szülne az országos közvéle szegény ember vagyonkáját t licitálnák a birtokosok jószá hozná magával; rendszeresit kellene külföldi consortumok az uradalmakat és más birto val ha nem is az osztó, de a most megy a dolog, nincs csak papíron áll a jogegyenl körül, mely ugyancsak életbe senkit semmi jobban nem érd

Az, a mi az adóvégreha a mivel még meg kellene tol mérendő igazság érdekében, e hogy a netovább nálunk n már messze meghaladtott nálunk valóságos képtelens a permanens botránynak? Se tulságosan nagy az adó, az, ho nem bírja fizetni. Ez a valóság. Mert nincs ország a világon, me a dolgok értéke, különösen a birtoknak értéke, mint Magya bizonytalanabb a birtoknak j itt. Ideje volna már egyszer, eszünkbe s levonjuk belőle a ket. Utól utfélen halljuk a vegyül össze az országos lame állapothoz alkalmazzuk nem politikánkat, hogy ne maj melyeknek viszonyai egészen nem jutott eszünkbe.

Mi képezi a mi gazdasz ját? Éghajlati s időjárásí al velés alatti földünk van bőve nem esik az eső, akkor ezen szonvehetlen, az eső hiány kiterjedésben, részint egyes v

Gazdag választékú hádogos-munkák,
100 különböző czikk a leg-szilárdabban kidolgozva.
Különösen ajánlom saját új arnyékszekéimet és szoba-üreszek címet különböző nemből, továbbá jól berendezett kerti- és tüzi-feekendőimet, valamint angol zuhany-készülékemet a legolcsóbb gyári áron aluljegyzett hádogos műraktáramban.
Kutschera György,
aranykéz-u. 6. sz. a „Vadászkürt“ szállodával szemköt. Pest Jótállás adatik.

Kitüntetve a bécsi világkiállításon.
a
bécsi világkiállításon.

KOCSI ELADÁS.
Több csinos hintó fedéllel vagy a nélküli, két és négy üléses bafarok igen kevéssé használtak, valamint mindenféle elegans Phäeton és a magyar kir. ministerium által szabadalmazott könnyű és új szerkezetű omnibuszok mind a kor elő áron eladtak.
SCHÖNAUG JAKAB
kocsigyáros,
Budapest, országút 31 szám, raktár szemben a Muzeum-mal, gyár ki-stáció utca 19 szám, saját házában.
Kitüntetve a bécsi világkiállításon.

J ó t á l l á s
TÉRFI ANTAL,
Budapest,
Deák Ferencz utca 4. sz. a.
Ajánlom gazdagon felszerelt óráktáromat a t. cz. közönség figyelmébe. Minden fajta svájcei órát eredeti árban adok el, tehát
olesóbban mint bárki.
Felhívom a t. cz. közönséget óráktáram megte-kintésére és kérek beccas megrendeléseket új órákra, valamint javításokra. melyeket azonnal és olesón jótállás mellett elkészítek. Teljes tisztelettel
Térfi Antal.
P o n t o s

A „Komlókert“
endéglőt átvettem és belső mint udvar-helyiségeit díszesen felszereltem.
Magyar szellemű vendéglőt és kedélyes szórakozási helyet ohajtok benne fentartani nyelvre, konyhára, borokra, zenére és dalestélyekre nézve, úgy hogy mindenki otthonosan és kedélyesen érezhesse magát; s az idegen is lát-hassa életünket
Pinczérem nyelve magyar.
Konyhám izletes és erősen tápláló.
Boraim mint már rég idő óta: Balatonmellékéről, — saját termés is. — Neszmélyről, Somlyóról, Ermelléki bakatorból, Tokajhegyaljai Aszucza és Aszaborokból: Egri, Viszontai és Ménesi vörös borokból, legjelesebb természetűnk pinczéiből kerülnek.
Zene: naponként magyar zene.
Dalestélyeket jól szervezett magyar daltársulat tart. Méltányos árak mellett pontos szolgálatot ajánlok.
Tisztelettel
Parragh Gábor

Bayer Karolina intézete,
alapított 1858-dik évben.
tan- s nevelőintézet miveltebb osztályú leányok számára
VI. osztályúval,
Pesten, belváros, uri-utca 8. szám, I. emelet.
Ezen intézet, mely nagy terjedelmessége és czélzzerű szervezeténél fogva a mult iskolaévből is 10) bajáró, 18 beulakó és 10 főbelső növendéket számlált, a legkitünőbb tan-erők, tanárok és nevelőnők, úgy minden megkívánató taneszközök felett rendelkezik. Az új iskolaév október 1-én kezdődik. A bennlakó és bejáró növendékek fölvétele szeptember 15-től kezdve október 1-ig délelőtti 10—12 óra közt történik. Később érkezendő növendékek, csak előleges levélbeli jelentkezés után, a mannyiban a szervezési terv megengedi, vétethet-nek figyelembe. Programmal az intéz t egész készséggel szolgál.

HIRDETÉSEK
a lap részére felvételnek
a
hirdetés-felvételi-irodában
hatvani-utca
13. sz

Dr. Handler Mór
orvos- és sebésztudor, szülész és szemész.
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű
Titkos betegségeket
1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, u. m.:
MAGÖMLÉSEKET,
az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysást, különösen a
TEHETETLENSÉGET
(elgyengült férfierőt),
2) **hugycsöszűköléseket** (még oly idültket is), a nemzörések bujakóros fe-kélyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elcsúfításaiban,
3) **hugycsöszűköléseket**
4) friss és idült nyálfolyásokat nőknél, az ugynevezett fehér-folyást, és az onnan eredő
magtalanságot
5) **bőrkiütéseket,**
6) a húgyhólyag betegségeit, és mindennemű vizeleti nehézségeket.
Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3—5-ig és este 7 órától 8-ig.
Lakik: Pesten, belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt kigyó és város ház-utca sarkán. (Rottenbiller-féle házban) I. emelet, bemenet a lépcsőn.
Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Csak alapos, gyors és okszerű gyógyítás biztosít utóbajok ellen.
Titkos betegségeket
és
tehetetlenséget
(elgyengült férfierőt),
1) **örbajokat, hugycsöszűköléseket, hugycsöfolyásokat** (még a legma-kacsabbakat is néhány nap alatt), ugyszintén friss és idült nyálfolyásokat nőknél, és az onnan eredő
magtalanságot,
a **nemzörések bujakóros fekélyeit** és másodrendű bujakórt minden alak-jaiban, az **önfertőzésnek** minden következményeit, u. m.: **magömléseket, ondófolysást, sőt a végképeni tehetetlenséget is, katonai és polgári fő-kórházakban, mint a magánygyakorlatban a legújabb tapasztalatok és buvá-rlatok nyomán, sok ezer esetben fényesen kipróbált egyszerű módszerrel, anélkül, hogy a beteg hivatása vagy életmódjában gátlólatnék, kiválóan tartós siker biztosítása mellett, bámulatos gyorsan és alaposan gyógyít (az ujon kelet-k-zetteket 48 óra alatt)**

WEISS J.,
gyak. orvos és szülész, az iteni cs. k. katonai főkörházban volt osztály-orvos, bel- és külföldi tudományos és humanitási társaságok rendes és tiszte-letbeli tagja, a II. Lipót belga király arczképevel díszített koronás aranyéremnek tulajdonosa, rendelő-intézetében:
Pes országot 15- k szá,
a „Zrinyihez“ czimzett kávéház felett, I-ső emelet, bemenet a lépcsőn.
Naponként reggel 7 órától 10-ig, délután 1—4-ig.
Városzoba minden egyes beteg részére elküllyítve.
Díjjal ellátott levelekre azonnal válaszoltatik.
Ezen betegségek gyakorta a végből, hogy egyszerű s kellemes gyógmód által tündö-köljenek, az elismert különleges szerok alkalmazása nélkül, a legkönnyelműbb módon gyógy-kezeltenek. Ennek következményei az ilykép gyógyítottaknál előbb-utóbb még veszélyesebb utóbajok (másodlagos bujakór minden alakjaiban és elcsúfításaiban) által iszonyu módon érvé-nyesítik magukat. Ezen veszélyek ellen egyedül az állopathiai gyógykezelés képes védelmet nyújtani, mely a tudomány főtekintélyeit a világ összes részeiben jogosan saját pártíveivé és tisztelőivé számítja; egyedül az állopathia birtokában léteznek az ilyenmü bajok elleni biztos és csálhatlan gyógyszerek.